

16 Cur animantium alia partu sunt numeroſo, vt ſus, canis, lepus: alia non, vt homo, vt leo? An quòd alia vuluas, ſiue vteros continent multos, totidèmq; formandi loculamenta, quibus impleri percipiunt, quibùſque ſemen genitale diuidendum, inferendùmque eſt: alia contrà ſe habent. 17 Cur homo inter animantes oculorum minimu pro ſua magnitudine habet interuallum? An quòd omnium maximè naturali ſolertia homo conſtat. Senſus autem contuendi partem verſur priorem natura poſuit: id enim conſpicere oportet, in quod nos ducit ratio mouendi. Quanto autem oculorum plus discriminis ſit, tanto magis conſpectus vergent in latera: qui ſi ſecundum naturam ſedem debeant obtinere, quàm minimum eſſe interuallum certè, oportet. Sic enim partem verſus priorem ingrediti maximè poſſumus. Adhæc, cæteris animantibus, cùm careant manibus, deſpiciant prorfus in latera, neceſſe eſt: itaque plus eorum oculi diſtant inter ſe ſe, & maximè ouium, eò quod maximè pronò capite ingrediuntur. 18 Cur cæteris animantibus partim nunquam profuſio ſeminis per ſomnum incidere aſſolet, partim rarò? Vtrum quòd nullum, homine excepto, reſupinum cubare conſuevit. Nullum autem, niſi reſupinum, ſemen profundere poteſt. An quod cætera non pariter, vt homines, ſomniant. Seminis autem per quietem illa profuſio, non niſi cum imaginatione fieri poteſt. 19 Cur animalium alia caput moueant, alia non moueant? An quòd quæ collo carent, ea caput mouere nequeunt: nonnulla autem carent collo. 20 Cur in animantium genere homo ſternutare maximè ſolet? Vtrum quòd meatus obtinet ampliores, per quos ſpiritus, odòrque ſubeunt: his enim ſpiritu repletis ſternutimus. Indiciu verò, datos eſſe meatus homini laxiores, quòd iſi faſta minimè omnium valet. Quòd nãque arctiores meatus ſunt, eò magis vim obtinent olfaciendi. Quòd ſi in ampliores plus humoris ingreditur, quo inflato, ſternutamentum fieri ſolet: tales autem genus hominum omnium maximè animantiũ obtinet, merito homo ſolus ſternuere ſapiffimè cõſuevit. An quòd homo breuiſſimis naribus eſt, ita vt humor concaſſatus celeriter commutari in ſpiritum poſſit, cùm cæteris refrigeſcat: præ longitudine prius, quàm mutetur. 21 Cur nullius animalis lingua eſt pinguis? An quoniam pingue vnum quòdque denſum eſt. Lingua autem rara ſua natura propterea eſt, vt percipere poſſit genera ſaporum. 22 Cur fæminæ intento corpore mingunt, mares minimè?

A Ζ Διὰ τί, τὰ μῦθ, πολὺ πικρὰ ἢ ζάων, ἢ ἰκύνων, λαγῶς τὰ δὲ οὐ, ἢ ἀνδρῶπος, λέων; ἢ ὅτι τὰ μῦθ, πολλὰς μῆτρας καὶ τύποις ἔχει ἴσσι, καὶ πικρὰ αὐτῶν ὅτι θυμῶν, καὶ εἰς ἀρχὴν ἢ ἰσθμὸν τὰ δὲ, τυμῶν αὐτῶν. καὶ διὰ τὴν ἐλάττωσιν διάſτημα ἢ ὁμομάτων ὁ ἀνδρῶπος ἔχει ἢ ζάων καὶ μέγιστος; ἢ διότι μέγιστος καὶ φύσιν ἔχει ἢ ἄλλων; ἢ δὲ ἀδύσσι φύσει τὸ μῦθ ὁρῶν. ἐφ' ὃ γὰρ ἡ μήνη, τῆτο B δεῖ ὁρῶν, ὅσῳ εἰς αὐτὴν πλείον τὸ διάſτημα ἢ ὁμομάτων, ποσὺν τὸ μῦθ ὁρῶν εἰσόνται ἐν τῇ πλατῆρ. εἰ οὐκ ἔχεν δεῖ καὶ φύσιν, ὅτι ὀλίγωσιν δεῖ τὸ διάſτημα εἶναι. οὕτω γὰρ εἰς τὸ ὁρῶν μέγιστος πορεύεται. ἢ πὲρ τοῖς ἄλλοις ζώοις, ἐπεὶ χεῖρεσιν ἢ ἔχουσιν, ἀναμῆσθον παρορῶν εἰς τὰ πλάγια. διὰ πλείον διάſτημα τὰ ὁμομάτα αὐτῶν, καὶ μέγιστος ἢ C ὁρῶν, διὰ τὸ μέγιστος ποιῶν τὴν πορείαν κύπτονται. Ζ Διὰ τί τὰ ζῶα, τὰ μῦθ ἢ ἔξοιροῦσσι, τὰ δὲ ὀλιγῶσιν; πότῳ ὅτι οὐδὲν ὑπὸν κατὰκίεται; ἔξοιροῦσσι ἢ οὐδὲν μὴ ὑπὸν. ἢ ὅτι ἢ ἐντυπιάζει τὰ ἄλλα ὁμοίως; δὲ ἔξοιροῦσσι, καὶ φωνητικῶσιν γίνεται. καὶ διὰ τί ἢ ζάων τὰ μῦθ κινεῖ τὴν κεφαλήν, τὰ δὲ οὐ κινεῖ; ἢ ὅτι ἐν τῇ ἢ ἔχει ἀρχῆνα; διὸ ταῦτα οὐ κινεῖ τὴν κεφαλήν. D εἰς διὰ τί ἀνδρῶπος πᾶν τῶν ἢ ζάων μέγιστος; πότῳ ὅτι τῶν πόρεσιν δῦρεσιν ἔχει δὲ ἢ τὸ πνεῦμα καὶ ὁρῶν εἰσέρχεται; τούτοις ἢ πληθυντικῶσιν πνεύματος, πᾶν τῶν. ὅτι δὲ δῦρεσιν, σημεῖον ὅτι ἢ ἢ ὁρῶν ὁσπρῶντικῶν ἢ ἄλλων ζάων ἀκριβέστερον δὲ οἱ λεπτότερον. εἰ οὐκ εἰς μῦθ τῶν δῦρεσιν πλείον καὶ πλεονακῶσιν εἰσέρχεται ὑγρῶν, (ὅσῳ πνεύματος ἢ ὁρῶν, ὁ E πᾶν γίνεται) τούτοις δὲ μέγιστος ἢ ζάων οἱ ἀνδρῶποι ἔχουσιν, πλεονακῶσιν ἀπᾶν νοῖντο εἰκότως. ἢ ὅτι ἐλάττωσιν καὶ τὸ μῦθ οἱ μυκτικῶσιν; ὅσῳ τὸ θερμῶν ὑγρῶν, ταχὺ δυνάται πνεῦμα γίνεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, διὰ μῦθ κατὰ φύσιν ὁρῶν. F εἰς διὰ τί ἢ γλῶττα οὐδὲν ἢ ἢ ζάων, ἢ ὅτι τὸ πῶν, πυκνὸν ἢ ἢ γλῶττα, ἀφᾶν φύσιν ἢ ὅτι, ὅσῳ τῶν χυμοῦσιν γινώσθῃ; εἰς διὰ τί τὰ θῆλια σωτάσθ οὐρεῖ, τὰ δὲ ἀρῶνα οὐ;

An quòd